

4. adventní svíce

Introit: Iz 9,1 Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Iz 9,1-6

Slova, která prorokoval prorok Izaiáš před více než 2,5 tisíci lety nejsou jen o narození Mesiáše, jsou to slova radosti i do dnů našich, do dnů současných. Vysvobození a následná radost není jen proto, že se narodí v městečku Betlémě dítě, ale proto, že toto dítě vysvobodí člověka ze tmy. A nejen že vysvobodilo v roce nula, ale vysvobozuje i v roce 2000. A nejen Židy, ale všechny národy. A nejen lid tmavé pleti, ale i bělochy, i chudé i bohaté, i opuštěné, i nemocné i zdravé, i muže i ženy, i děti i starce. I ty, kterým se všechno daří, i ty, které provází jeden nezdar za druhým. Lidi plné elánu a nadšení, i ty, kteří si myslí, že už nemají pro co žít. Tento JEŽÍŠ, který se narodil před 2000 lety v Betlémě je totiž Boží Syn, vyslanec Boha živého, který přišel na tuto zem proto aby vysvobodil a vysvobozoval lid ze tmy. Ač mu je dána všeliká moc na nebi i na zemi a jediným slovem tvoří vesmír i zemi a všechno co v nich je, narodil se jako dítě, jako prach země, abychom mu mohli důvěřovat, aby nám byl blízko. On stvořil všechny věky, učinil tebe i mne, proto uvítej Jeho příchod pokáním, radostí a vnitřní obnovou.

Když moji milí čteme ta stará proroctví, dýchne na nás jakýsi opar hluboké minulosti, temného starověku, doby v níž lidé žili v zemi šeré smrti, ve strachu z blesků, z mořské hlubiny, propastné tůně a dravých šelem. A jakoby se zdálo nám, pokrokovým lidem 20.století, že už jsme ze všeho temného a strachnahánějícího vysvobozeni. Stačí si ale položit prostou otázku: „Z čeho mám opravdu obavu“ a hned se vyrojí ne jedna, ale hned několik vážných obav. Dnes už nemáme strach z dravých šelem, nebo zatmění slunce, ale přicházejí jiné obavy. Děsí nás rakovina, AIDS a nemoc šílených krav. Padá na nás úzkost z přetechnizovaného světa. Připadáme si jako smítko prachu uprostřed hlubokého vesmíru. Lid starověku se sice bál dravých šelem, ale rozhodně se nebál rakoviny (i když se asi také vyskytovala, ale lid se jí netrápil), a jeho světonázorový pohled na zemi, jako na střed vesmíru odlehčoval jeho pocity méněcennosti. Dnes sice známe pravdu o slunci, hvězdách a zemi, ale tato pravda nás na jednu stranu vysvobozuje od strachu z kosmických úkazů a na stranu druhou nás tiskne hluboko do prachu, neboť co jsme v nekonečném vesmíru? Prach a nic víc ! Ano spolu s novým kosmologickým pojetím světa přicházejí na člověka hluboké deprese, neboť zjišťuje pravdu o své ubohosti, chatrnosti, zbytečnosti, slabosti a bezvýznamnosti.

A tak o to slavněji a radostněji i nám, lidem překračujícím práh 21.století znějí slova o možnosti být vysvobozen ze tmy, ze země šeré smrti, z bídy a utrpení, ze zoufalství, nemoci a trápení. Vždyť lidské trápení se neumenšilo s novým tisíciletím. Ale Boží láska se rozprostřela nad hříšným světem a přišla na tento svět, aby *lid, který chodí v temnotě uviděl světlo !* Světlo, které Bůh připravil, jako vysvobození z našich bíd. To není slovo jen pro ty, kteří ještě neuvěřili. V kolika jen bídách žiješ i ty - věřící křesťane? Boží Slovo o vysvobození z hříchů překračuje hranice civilizací, hranice společenské, sociální i duchovní. Vysvobození ze tmy potřebuje stejně jako muslim, tak i buddhista i ateista. Vždyť to není o nauce, ale o vysvobození tísněné mysli, sevřeného srdce, zjizvené duše a pokřivené povahy.

Iz 9,1 Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

O každém člověku, o každém národu, který o tom uslyší a přijme - bude pak platit: ... *Iz 9,2 Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš.*

Protože se naplní: *Iz 9,4 Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně.*“ Tomu rozumím tak, že se člověk už nebude do každého nového dne probouzet jako do bitvy se zlem a že se nebude každý den vracet pošpiněn, poškrábán a rozerván a zdeptán tím, že zase s hříchem prohrál. Obojí bude potravou ohně. Jak ta: „*bota obouvaná do válečné vřavy*“ tak i ten „*plášť vyválený v prolité krvi*“. Obojí bude spáleno a ty i já vysvobozeni ode všeho zlého. *Iz 9,5 Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: "Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje."* Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. Amen! Haleluja!

Proč? Protože jsi ty i já našel **milost u Boha**-stvořitele vesmíru. Když anděl Gabriel navštívil Marii a pozdravil jí, Marie se velmi ulekla. Komplikace, které do jejího života toto navštívení přineslo byly velmi veliké. Ulekla se a měla strach. Kraličtí překládají - *zarmoutila se*, Nová Smlouva překládá - *byla tím slovem velmi rozrušena*. Co to má znamenat? Taková otázka se ozývala v její mysli. Když jí anděl vyřídil, že se stane matkou zdávna slíbeného Mesiáše, neulevilo se jí. Naopak, bále se ještě víc než předtím. Událost je to pro ní nečekaná, těhotenství neplánované, dítě nemanželské. Bála se co tomu řekne Josef a známi. Anděl jí uklidňuje slovy: „*Neboj se, vždyť jsi našla u Boha milost...*“ Neříká - „*neboj se, dobře to dopadne*“ - . Nebo - „*neboj se, Bůh ti pomůže*“. Říká: „*Neboj se, vždyť jsi našla u Boha milost*“. My často říkáme: Milost Boží je krásná věc, ale nepomůže to vyřešit naše problémy. Anděl má jiný názor. Nalézt milost u Boha znamená, že **všechny tvé problémy jsou JIŽ vyřešeny, už se jich nemusíš bát!** My stále oddělujeme vztah s Bohem od každodenních záležitostí. Anděl Boží dává do přímé souvislosti všední život Marie s Boží milostí. „*Neboj se, vždyť jsi našla u Boha milost...*“ Nalézt milost u Boha je jádro řešení všech našich problémů. Nalézt u Boha milost je klíč ke dveřím šťastného a požehnaného života.

Jeden proslulý universitní profesor, kandidát Nobelovy ceny, slavný v celém světě, si jednou vyšel na břeh jezera.

U břehu uviděl rybáře s loďkou, a protože se mu zachtělo projet se po jezeře, požádal rybáře, aby ho na své loďce svezl. Rybář souhlasil a profesor nasedl do loďky. Na jezeře, aby řeč nestála, se začal profesor rybáře vyptávat: „Znáš dějiny?“ „Ne“ „Pak je čtvrtina tvého života ztracená. Znáš astronomii?“ „Ne“ „Pak dvě čtvrtiny tvého života jsou ztraceny. Znáš filosofii?“ „Ne“ „Pak jsou tedy ztraceny tři čtvrtiny tvého života.“

V tom okamžiku se zvedla strašná bouře. S loďkou uprostřed jezera si vítr pohrával jako s ořechovou skořápkou. Rybář se na profesora obrátil a snažil se překřičet řev větru: „Umíte dobře plavat?“ „Ne“, odpověděl profesor. „Pak je ovšem celý váš život ztracen“, řekl rybář a skočil do vln.

Můžeme umět všelicos, ale nalézt u Boha milost znamená nalézt nový život. Bez této milosti se v bouřích žití neobejdeme, tak jako se profesor neobešel bez umění plavat. „*Neboj se, vždyť jsi našla u Boha milost...*“ Marie našla u Boha milost a díky její poslušnosti se narodilo Dítě o němž jsme četli, které přineslo milost po které může sáhnout kterýkoli člověk tohoto světa. V Ježíši se stala milost světu, která zachraňuje od věčného zavržení. V Ježíšově jménu slyšíme slova: „*Bůh vysvobozuje, Bůh s námi, Otec věčnosti, Vládce pokoje, Divuplný rádce, Božský bojovník.*“

Toto Dítě se nenarodilo jen Marii. Ta přijala úkol, který poslušně vykonala, ale Bible praví, že se narodilo NÁM. A nejznámější koleda „*Narodil se Kristus Pán*“ zpívá: „*NÁM, NÁM, NARODIL SE!*“ Bible hovoří o „*proutku ze suchého pařezu*“ Ano i tam, kde zůstává již jen suchý pařez našeho života, bez naděje a radosti, tam mocí Ježíše Krista vyráží nový proutek. Pán Ježíš Kristus je sám tím proutkem vyrážejícím ze suchého pařezu tohoto světa. Je příslibem nového života. Je novou silou a radostí. On smíří lid země s Bohem-Otcem věčnosti. Nalézt skrze Pána Ježíše Krista milost u Boha znamená plnohodnotný život ve smíření s Bohem i lidmi. Z takového života pramení požehnání a pokoj. AMEN